

ת"פ 47118/09/14 - מדינת ישראל נגד ד' א'-בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 47118-09-14 מדינת ישראל נ' א'
ת"פ 31620-04-18 מדינת ישראל נ' א'
ת"פ 47577-01-18 מדינת ישראל נ' א'
ת"פ 15315-07-16 מדינת ישראל נ' א'
ת"פ 61571-11-14 מדינת ישראל נ' א' (עציר)

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
	נגד
	ד' א'-בעצמו
	באמצעות ב"כ עו"ד מושביץ
הנאשם	המאשימה

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי **סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**").

מכתב האישום המתוקן עולה כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, אך כחודשיים לפני יום 06/08/14, איים הנאשם על אשתו דאז, ל' א' (להלן: "**המתלוננת 1**"), אשר לה היה נשוי באותה העת 11 שנים ולהם 3 ילדים קטינים משותפים, באומרו: "אני אביא לך בלב... אני אוציא לך את הלב שלך".

2. לבקשת הנאשם צורפו תיקים נוספים כמפורט להלן:

א. ת"פ 61571-11-14 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי **סעיף 192 לחוק**, וביצוע עבירת הפרת חוקית, עבירה לפי **סעיף 287(א) לחוק**.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 06/08/14 בשעה 03:21 נחקר הנאשם במשטרה באשדוד וחתם על כתב ערובה לפיו לא יכנס לדירה בה התגורר באותה העת עם המתלוננת 1, ברחוב ההסתדרות 12 באשדוד (להלן: "**הדירה**"), לא יצור עמה קשר ולא יפגש עמה.

בהמשך למתואר, באותו היום בשעות הצהריים, הגיע הנאשם לדירה וישן בה. כמו כן, ביום 11/08/14 בשעה 21:32 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם למספר הטלפון של בתו, המשותפת לו עם המתלוננת 1, הקטינה ל.א.,

ואמר לה: "אם אמא שלך נכנסת הביתה אני אהרוג אותה". מיד ובסמוך, פרצה הקטינה בבכי.

ב. ת"פ 15315-07-16 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע 2 עבירות איומים, עבירות לפי **סעיף 192 לחוק**, וביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, עבירה לפי **סעיף 382(ג) + 380 לחוק**.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 16/02/15 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת 1, נטל הנאשם מטאטא לידי ואיים על המתלוננת 1 באומרו לה: "מה את רוצה שאני ארביץ לך ותזמיני משטרה?". בהמשך, בסלון הדירה, תפס הנאשם בשערות ראשה של המתלוננת 1 ומשך אותה כלפי הרצפה. כתוצאה מכך, נפלה המתלוננת 1 לרצפה ונחבלה במרפק יד ימין ובזרוע יד שמאל.

בהמשך למתואר, נטל הנאשם סכין מטבח, ותוך שהוא מחזיקו בידו איים על המתלוננת 1 בכך שאמר לה: "עכשיו אני הולך להרוג את עצמי, את רוצה את זה?".

ג. ת"פ 47577-01-18 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות איומים, עבירה לפי **סעיף 192 לחוק**, וביצוע עבירת תקיפה סתם - בת זוג, עבירה לפי **סעיף 382(ב) + 379 לחוק**.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 29/11/17 בשעה 15:51 או בסמוך לכך, במהלך ויכוח בין הנאשם לבת זוגו מזה 4 חודשים דאז, הגברת אלה ברנר (להלן: "**המתלוננת 2**") ועל רקע סירובה לתת לנאשם כסף, איים עליה הנאשם באומרו: "לא מעניין אותי כלום אני רוצה כסף אם לא, אני פוגע בך". מיד ובסמוך, ניגש הנאשם אל המתלוננת 2, אשר ישבה על כיסא, ותקף אותה בכך שאחז בידה.

ד. ת"פ 47577-01-18 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי **סעיף 287(א) לחוק**.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 30/11/17 שוחרר הנאשם בתנאים על ידי קצין משטרה, ביניהם איסור יצירת קשר או מפגש עם המתלוננת 2.

בהמשך למתואר, ביום 08/12/17, סמוך לחצות, הגיע הנאשם לבית אמה של המתלוננת 2, ברחוב סמטת הפלדה באשדוד, הקיש על הדלת והחל לצעוק את שמה של המתלוננת 2: "אלה, אלה", וכן בשמה של אמה, נינה, וזאת במשך כשעתיים, עד אשר החליטו המתלוננת 2 ואמה להתקשר למשטרה.

הסדר הטיעון

3. ביום 31/10/16 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בת"פ **47118-09-14** ובת"פ **61571-11-14**, והוסכם בין הצדדים כי הנאשם יורשע, ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

עוד במסגרת ההסדר הבהירה ב"כ המאשימה כי עמדתה נכון לאותו המועד היא למאסר בפועל, אך כי לאחר קבלת התסקיר יוכלו לשוב ולהידבר, ובכל מקרה רכיב המאסר המותנה יכלול תנאי לאי ביצוע עבירות אלימות.

בהמשך, לאחר שהותלו ההליכים בעניינו של הנאשם, חודשו והוגשו כנגדו 3 תיקים נוספים, הודה הנאשם ביום 24/03/19, במסגרת הסדר טיעון, בת"פ 15315-07-16, בת"פ 47577-01-18 ובת"פ 31620-04-18 והוסכם בין הצדדים כי הנאשם יורשע, ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, ולאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים להידבר.

ביום 14/01/21, במועד הטיעונים לעונש, הציגו ב"כ הצדדים הסכמתם לפיה ב"כ המאשימה תגביל עצמה לעתור להפעלת 4 חודשי המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם, בעוד ב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 15/03/17 עלה כי הנאשם, בן 48 באותה העת, גרוש ואב ל-3 ילדים, סיים 12 שנות לימוד במצרים, הגיע בגיל 21 לארץ בגפו במסגרת עבודה בשירות משרד הביטחון, התגיר, נישא לראשונה והתגרש לאחר כ-7 חודשים. זמן קצר לאחר גירושיו הכיר את המתלוננת 1, והשניים נישאו במהלך הריונה השני.

עד שנת 2010 עבד הנאשם במשרד הביטחון, ובהמשך עבד כ-5 שנים כמחסנאי. לדברי הנאשם, מעבר זה בין העבודות לווה במשבר רגשי וכלכלי. לטענת הנאשם, מצבו הכלכלי הוביל לקשיים זוגיים ולצריכת אלכוהול באופן מופרז.

לנאשם עבר פלילי בגין ביצוע עבירות איומים, אשר בגינה הוטלו עליו, בין היתר, חודשים מאסר בפועל.

הנאשם הודה בביצוע עבירות האיומים כנגד המתלוננת 1, שלל אלימות פיזית כלפיה וטען כי בוצעו על רקע מצבו הרגשי וצריכת האלכוהול. עם זאת, לעניין עבירת הפרת ההוראה החוקית טען כי סוכם עם אשתו כי היא זו שתעזוב את הבית לצורך קיום הצו, וכי היא שהגיעה לדירה בעת ששהה בה. לאחר ביצוע העבירות התגוררו הנאשם והמתלוננת 1 בנפרד.

בשיחה עם המתלוננת 1, במסגרת הליך המעצר, זו ציינה כי מערכת היחסים בינה לבין הנאשם התערערה בעקבות צריכת האלכוהול של הנאשם, אשר קודם תואר על ידה כאיש משפחה מסור, אחראי ומפרנס. המתלוננת 1 ביטאה חשש ותחושת איום לאור הקושי שלה לצפות את התנהגותו של הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וכי החלו בהליך גירושין.

לאור המפורט, הוצע לנאשם לפנות לאבחון במסגרת המרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול באשדוד, אולם הוא שלל נזקקות טיפולית. משכך, שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות מאסר בפועל, ברף הנמוך, לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה.

לבקשת ב"כ הנאשם, לאור הצהרת הנאשם כי ישתף פעולה בהליך טיפולי ובהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה -

נדחה מועד הדיון.

5. מהתסקיר אשר הוגש ביום 16/11/17 עלה כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול בתחום האלכוהול, אולם לא התייצב ל-2 פגישות שתואמו איתו במרכז באשדוד. לאחר ניסיונות רבים ליצור עמו קשר טלפוני טען בתחילה הנאשם כי מעוניין להשתלב בטיפול בעיר שדרות, בה עבר להתגורר. עם זאת, בהמשך שינה דעתו וביקש להשתלב בטיפול באשדוד, אולם לא התייצב לפגישה נוספת שתואמה עמו. לאור המפורט, בשים לב לאמביוולנטיות של הנאשם להשתלב בטיפול והעובדה כי בפועל לא שולב עד לאותה העת בטיפול - נמנע שירות המבחן מממן המלצה טיפולית.

למועד הדיון אשר נקבע ליום 19/11/17 לא התייצב הנאשם, ולאחר שהובא בצו הבאה טען כי לא ידע על מועד הדיון מאחר ואין לו כתובת מגורים קבועה בשלב זה, וזאת על אף שנכח וזומן בדיון הקודם.

מהתסקיר המשלים אשר הוגש ביום 10/01/18 עלה כי לאחר ניסיונות רבים ליצור קשר עם הנאשם, אשר נמשכו מספר שבועות, ביקש הנאשם להשתלב בטיפול בשדרות. לאחר שהובהר לו כי אין מסגרת מתאימה בשדרות - ביקש הנאשם להשתלב במסגרת בנתיבות. עם זאת, ניסיונות שירות המבחן ליצור קשר עם המסגרת לא צלחו, ומשכך הומלץ לדחות מועד הדיון.

לאחר שב"כ הנאשם הבהיר במועד הדיון אשר התקיים ביום 15/01/18 כי הנאשם היה דר רחוב לפרק זמן מסוים וכעת שב לעבוד ויחפש מקום מגורים, ובהיעדר התנגדות מצד ב"כ המאשימה - נדחה מועד הדיון.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 02/05/18 עלה כי ניסיונות רבים ליצור קשר עם הנאשם על מנת להפנותו לטיפול במקום מגוריו לא צלחו. משיחה עם ב"כ הנאשם עלה כי הנאשם שהה במעצר למשך כחודשיים. עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם העלה כי בגין ביצוע עבירת תקיפה סתם - בת זוג, נדון הנאשם ביום 04/03/18, בין היתר, לריצוי מאסר בפועל למשך חודשיים. לאור אי השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי, בשים לב למאסרו בגין ביצוע עבירת אלימות נוספת מתחום המשפחה וניתוק הקשר עם שירות המבחן - הטיל שירות המבחן ספק ביכולתו של הנאשם להיתרם מקשר עם השירות.

בהמשך למפורט, לא התייצב הנאשם ל-6 מועדי דיון שנקבעו בעניינו בין החודשים מאי - דצמבר 2018, וזאת בטענה כי הוא חולה, ומשלא אותר לאחר שהוצא כנגדו צו הבאה - הוטלו ההליכים בעניינו. לאחר חידוש ההליכים בתיק וצירוף התיקים הנוספים, כמפורט לעיל, הופנה הנאשם בשנית לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

7. מהעדכון אשר הוגש מטעם שירות המבחן ביום 02/06/19 עלה כי ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם לא צלחו, והנאשם מצדו לא יצר כל קשר עמם.

בהמשך למתואר, בדיון אשר התקיים ביום 11/07/19 עתר ב"כ הנאשם כי הנאשם יופנה, פעם נוספת, לשירות המבחן.

ב"כ המאשימה טענה כי אין מקום לאפשר לנאשם לפנות שוב לשירות המבחן, אולם לאור דחיית הדיון לצורך קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות - השאירה העניין לשיקול דעת בית המשפט. במועד זה הבהרתי כי לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות ליצור קשר טיפולי עם שירות המבחן ובמשך שנה וחצי לא ניצל הנאשם את ההזדמנויות שניתנו לו. עם זאת, לפני משורת הדין ובהיעדר התנגדות מצד המאשימה- אפשרתי לנאשם, הזדמנות אחרונה לפנות לשירות המבחן.

בתסקירו מיום 10/10/19 הוסיף שירות המבחן כי התרשם מקושי של הנאשם בהרגעה עצמית עד כדי נטייה להתמכרות במצבים מורכבים, וכי הנאשם מצוי בהישרדות רגשית, חברתית וכלכלית, תוך פגיעה משמעותית ביכולותיו התפקודיות לצד שימוש אינטנסיבי באלכוהול. עם זאת, שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע רצון להשתלב בתכנית טיפולית לטווח ארוך הכוללת מסגרת של אשפוזית, ובהמשך - השתלבות בקהילה טיפולית לטיפול בנפגעי אלכוהול. לאור המפורט הומלץ על דחייה לצורך ניסיון טיפולי.

על אף האמור, מתסקיר שירות המבחן מיום 31/12/19 עלה כי לאחר שהנאשם השלים את הבדיקות הרפואיות לצורך קליטתו לאשפוזית וגייס כספים לצורך כך - ניתק הנאשם קשר עם שירות המבחן ולא יצר קשר עם מסגרת האשפוזית אליה הופנה. כמו כן, בחודש דצמבר 2019 נעצר בחשד לביצוע עבירת נהיגה בשכרות ועבירות נוספות. לאור המפורט, ובהיעדר יכולת לממש את הניסיון הטיפולי - הומלץ להקדים מועד הדיון בעניינו.

יצוין, כי לבקשת ב"כ הנאשם ובהסכמת ב"כ המאשימה, נדחה דיון נוסף בעניינו של הנאשם, בחודש פברואר 2020, וזאת על מנת שהנאשם יוכל להשתלב ב"רטורנו". כמו כן, בהמשך נדחו 5 דיונים נוספים בשל מצב החירום אשר הוכרז בארץ בשל התפשטות נגיף הקורונה והשלכותיו בין החודשים פברואר-נובמבר 2020, ו-3 דיונים נוספים לאור מצבו הרפואי של הנאשם במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2020.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לכמות העבירות אשר עליהן נותן הנאשם את הדין היום, לתקופה הממושכת בהן בוצעו, ולערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוען.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, ולבעיית האלכוהול המורכבת של הנאשם, אך עם זאת גם ללקיחת האחריות וצירוף התיקים, לכך שנחסך הצורך בהעדת המתלוננות, למצבו האישי והכלכלי המורכב של הנאשם, ולשירותו המשמעותי בעבר בשירות הביטחון. עוד הבהיר כי בשיחה עם המתלוננת 1 עלה כי כיום לא נמצאת בקשר עם הנאשם כלל.

בשים לב לאמור עתר ב"כ המאשימה להפעלת המאסר המותנה וההתחייבות אשר תלויים ועומדים כנגד הנאשם, ולהטיל עליו מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ת), גזר דין קודם בעניינו של הנאשם ממנו עולה כי תלוי

ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה (ת/2), התחייבות עליה חתום הנאשם (ת/3), וגיליון הרישום התעבורתי של הנאשם (ת/4).

9. ב"כ הנאשם עתר להסתפק בהארכת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם ובהפעלת ההתחייבות, לצד הטלת קנס משמעותי.

לטענת ב"כ הנאשם יש להתייחס לתיקיו של הנאשם כ-2 פרשות. האחת, כנגד גרושתו, המתלוננת 1, והשנייה, כנגד המתלוננת 2. באשר לפרשה הראשונה הפנה לכך שכיום הנאשם לא מצוי כלל בקשר עם המתלוננת 1.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הפנה ב"כ הנאשם להימשכות ההליך וכן לשירותו המשמעותי של הנאשם בעבר בשב"כ. לטענת ב"כ הנאשם, סיום עבודתו של הנאשם בשב"כ הוא שהוביל להתדרדרות במצבו האישי והכלכלי ולשימוש המופרז באלכוהול, אשר נמצא ברקע לביצוע העבירות כנגד המתלוננת 1. ברקע לביצוע העבירות כנגד המתלוננת 2 מצוי לטענתו סכסוך כספי.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לשיתוף הפעולה עם שירות המבחן, על אף שלבסוף לא השתלב הנאשם בהליך טיפולי דרכם. כמו כן, הפנה לכך שגם התיק עליו נתן את הדין בשנת 2016 וגם תיק התעבורה בגינו ריצה מאסר לאחרונה יכלו להיות מצורפים לתיק זה, ואך מחמת ייצוג על ידי עורך דין שונה בתיק משנת 2016, ובשל התפרצות נגיף הקורונה - לא צורפו כלל תיקיו של הנאשם באופן שהוביל לכך שנתן את הדין בגין כל אחד מהם בנפרד.

מעבר לאמור, הפנה ב"כ הנאשם להליך השיקום בו משולב הנאשם מחודש אוגוסט 2020, כפי שעולה מנ/1 ויפורט בהמשך, אשר במסגרתו מוסר בדיקות שתן, נגמל מאלכוהול, מתגורר בהוסטל, משולב בשיחות ובאופן חלקי אף בתעסוקה, ומצוי בקשר עם בנותיו, וטען כי הנאשם עלה על דרך המלך. כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם למצבו הרפואי המורכב של הנאשם, אשר אף הובילו לדחיית מספר דיונים בעניינו, ולכך כי מאז ביצוע העבירה האחרונה - לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

לסיום, הפנה ב"כ הנאשם לפסק דין אשר לטענתו דומה בנסיבותיו לנסיבות הקיימות בעניינו של הנאשם, וטען כי שליחת הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח תחבל בהליך השיקומי שעובר.

10. במועד זה תאר הנאשם את המשבר שעבר עליו לאחר שעזב את עבודתו ואת ההתדרדרות במצבו הכלכלי, השימוש באלכוהול והשלכותיו. כמו כן, תאר את הקשר המשמעותי שהתפתח עם העו"ס המטפלת מטעם היחידה לדרי רחוב, את מחויבותו להליך ואת השינוי שעבר שכולל אף שילוב בתעסוקה, וביקש את התחשבות בית המשפט.

מתחם העונש ההולם

11. אקדים ואומר כי הגם שהמדינה הגבילה עצמה במסגרת הסדר טיעון להפעלת המאסר המותנה, בשים לב

למורכבות ההכרעה במקרה דנן ולאור היות הסגור חופשי בטיעוניו, מצאתי לנכון להתייחס לכל הפרמטרים הנדרשים במסגרת גזירת העונש בהתאם ל**תיקון 113 לחוק**.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

12. במקרה זה, על אף שמדובר ב-2 נפגעות עבירה במסגרת 5 התיקים בהם הורשע הנאשם ואשר עליהם נותן את הדין היום, לאור מבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ **4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29/10/14)** ובע"פ **2375/15 מדינת ישראל נגד נס (22/02/18)**, לא ניתן לקבוע 2 מתחמי ענישה בלבד, אלא יש לקבוע מתחם ענישה נפרד בגין כל אירוע. זאת בשים לב להפרש הזמנים בין האירועים, לנסיבות ביצוע השונות של העבירות, ולעובדה כי בגין כל אירוע נדרשה מחשבה פלילית ותכנון פלילי נפרדים.

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בביצוע עבירות האיומים הוא השמירה על שלווה הפרט שלא תופנה כלפיו התנהגות מאיימת. בביצוע עבירות התקיפה סתם - בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג מצטרפים לערך זה אף השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף ולביטחון אישי, ואף הצורך בהגנה על הצד החלש לכאורה מפגיעה של בעל הכוח הפיזי בו. כמו כן, בביצוע עבירות הפרת ההוראות החוקיות הערך החברתי אשר נפגע הוא שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

באשר לחומרת עבירות האלימות בתוך המשפחה, יפים הדברים שנאמרו בע"פ **6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (11/10/07)** מפי כב' השופטת פרוקצ'ה: "**מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...."**

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים -

1. בת"פ **47118-09-14** מידת הפגיעה נמצאת ברף הנמוך, וזאת בשים לב לתוכן דברי האיום והעובדה כי מדובר באירוע יחיד.

2. בת"פ **61571-11-14** מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני, וזאת בשים לב לכך שהאיום בוצע תוך כדי הפרת ההוראה החוקית ובשים לב לתוכן האיום והעובדה כי נאמר לאוזני בתם הקטינה של הנאשם והמתלוננת 1.

3. בת"פ **15315-07-16** מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני-גבוה, וזאת בשים לב לכך שהאיום הראשון בוצע תוך שהנאשם אווז בידו מטאטא והוביל אף לתקיפה אשר הותירה חבלות על גופה של מתלוננת 1, וכן בשים לב לכך שהאיום השני בוצע בשעה שהנאשם מחזיק בידו סכין, על אף שתוכן האיום הופנה כלפי הנאשם עצמו.

4. בת"פ **47577-01-18** מידת הפגיעה נמצאת ברף הנמוך, וזאת בשים לב לתוכן האיום ולעצם מעשה התקיפה.

5. בת"פ **31620-04-18** מידת הפגיעה נמצאת ברף הנמוך-בינוני, וזאת בשים לב למשך הזמן בו בוצעה ההפרה.

16. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** בגין עבירות **איומים** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ **4719/13 צוקרמן נגד מדינת ישראל (07/12/13)** דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על חומרת העונש. המבקש הורשע בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם לא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

ב. ברע"פ **9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו, בין היתר, 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ג. ברע"פ **1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת איומים כלפי פרודתו דאז. בית משפט השלום בכפר סבא הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר פועל. בית המשפט העליון קבע כי לא התקיימה סטייה מנורמות הענישה הנוהגות בגין העבירה בה הורשע הנאשם.

כמו כן, בגין ביצוע עבירות **איומים המבוצעות תוך הפרת הוראה חוקית** ניתן לראות כי בתי המשפט הטילו עונשים כמפורט להלן:

א. בת"פ **(פ"ת) 2031-07-13 מדינת ישראל נגד לוי (03/11/13)** הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים ועבירת הפרת הוראה חוקית, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 5 חודשים ומספר ימים של מאסר בפועל.

ב. בת"פ **(ראשל"צ) 9067-10-10 מדינת ישראל נגד כהן (12/01/12)** הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 7 חודשי מאסר מותנה. וזאת, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן והעובדה כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר וכ-14 חודשים תחת תנאים

מגבילים.

ג. בת"פ (פ"ת) 54810-03-14 מדינת ישראל נגד שרעבי (04/08/14) הורשע נאשם בביצוע עבירת איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 7 חודשי מאסר מותנה. זאת, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן והעובדה כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר וכ-14 חודשים תחת תנאים מגבילים.

כמו כן, באשר למתחם הענישה בגין ביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, בע"פ 1261/15 דלאל נגד מדינת ישראל (03/09/15) קבע בית המשפט העליון כי: "דומני אפוא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית נע בין חודשים ספורים עד שנה, גם כאשר מנוצלת ההפרה לביצוע עבירות נוספת".

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע עבירות איומים לצד עבירת תקיפה סתם - בן זוג מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 6037/15 צדקה נגד מדינת ישראל (07/09/15) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ותקיפת בת זוג, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ו-6 חודשי מאסר מותנה.

ב. ברע"פ 10797/05 פלוני נגד מדינת ישראל (07/03/06) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג. בגין עבירת התקיפה הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת האיומים הוטלו עליו 5 חודשי מאסר מותנה. בנוסף, הפעיל בית המשפט מאסר מותנה שהיה תלו עומד כנגד הנאשם, וזאת בחופף. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו חורג ממתחם הענישה המקובל בעבירות מהסוג שביצע, וכי העונש שניתן אף קל למדי ומתחשב בנסיבותיו האישיות והרפואיות של הנאשם.

ג. בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נגד מדינת ישראל (09/08/16) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים ועבירת תקיפה כנגד אשתו, לאחר שהדף אותה ושלח לה מסרון מאיים, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים וכי הענישה שהוטלה עליו לא חורגת ממדיניות הענישה המקובלת.

ד. בעפ"ג (מרכז) 3328-05-15 פלוני נגד מדינת ישראל (06/09/15) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות איומים ו-2 עבירות תקיפה כנגד אשתו, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת חרף המלצת שירות המבחן לנקוט בענישה שיקומית הצופה פני עתידית. בית המשפט המחוזי קבע כי בית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו של הנאשם וכי אין להקל עמו יותר ממה שכבר הקלו עמו.

כמו כן, ברע"פ 3801/16 פלוני נגד מדינת ישראל (03/05/18) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפת בת זוג בלבד. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי

בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג מהראוי והמקובל במקרים דומים.

זאת ועוד, ברע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (02/05/16) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת תקיפת בת זוג בלבד. בית משפט השלום, לאחר שקבע מתחם הנע בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל, הטיל עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. בית המשפט העליון קבע גזר הדין של בית משפט השלום איננו מבטא חומרה יתרה.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע עבירות איומים לצד עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, ברע"פ 6191/18 דראושה נגד מדינת ישראל (28/08/18) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בית משפט השלום קבע בגין עבירת התקיפה מתחם הנע בין 4 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירת האיומים מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל ערעורה של המדינה על קולת העונש - והטיל על הנאשם, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.

18. בשלב זה יצוין כי עיון בת"פ 5007-01-18 אליו הפנה ב"כ הנאשם מעלה כי באותו המקרה, בגין ביצוע עבירת איומים אחת, אשר קבעתי שבמסגרתה התקיימה פגיעה ברף הנמוך בערכים המוגנים, נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. עוד הובהר שם כי ניתן היה לקבוע מתחם ענישה חמור יותר, אולם בשל עתירת ב"כ המאשימה למתחם זה בלבד - הסתפקתי בקביעה כאמור. במקרה זה, בשים לב, בין היתר, למצבו הרפואי של הנאשם אשר לא היה מאפשר שליחתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, לעובדה כי מדובר היה בעבירה היחידה שביצע הנאשם במשך כ-5 שנים, ולמתחם אשר נקבע, כאמור, הסתפקתי בחידוש המאסר המותנה לצד הטלת פיצוי, הפעלת התחייבות וחתימה על התחייבות. ברי, כי נסיבות אותו מקרה אינן דומות למקרה שבפניי, זאת בשים לב לריבוי העבירות במקרה דנן.

19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, להיות הנאשם מבצע יחיד, ולתחושת האיום שנגרמה למתלוננות כתוצאה מביצוע העבירות.

כמו כן, כפי שנטען בטיעוני ב"כ הנאשם וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן - הרקע לביצוע העבירות כנגד מתלוננת 1 היה שימוש מופרז באלכוהול אשר יתכן שאף השפיע על שיקול דעתו, ואילו הרקע לביצוע העבירות כנגד המתלוננת 2 היה סכסוך כספי. עוד יש לתת את הדעת לניצול לרעה של מעמדו של הנאשם כלפי המתלוננות בעצם היותן בנות זוג בתקופות הרלוונטיות לביצוע המעשים.

באשר לת"פ 61571-11-14 יש להוסיף לאמור אף את הפגיעה בקטינה, אשר האיום הושמע לאוזניה, ובאשר לת"פ 15315-07-16 יש לתת את הדעת אף לנזק הגופני שנגרם למתלוננת 1 ולפוטנציאל הנזק בעצם הפלתה לרצפה.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת

האיומים נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת הפרת ההוראה החוקית לצד ביצוע עבירת האיומים נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות האיומים לצד עבירת תקיפה סתם - בן זוג, נע בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות האיומים לצד עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד ל-16 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, כאמור, נע בין חודשי מאסר ספורים ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

על אף המפורט, יש לשים לב להגבלת המאשימה את עתירתה, כמפורט לעיל.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

אין מחלוקת כי להליך השיקום בו מצוי הנאשם מזה מספר חודשים, כפי שיפורט בהמשך, יש משקל משמעותי וכי אף ניתן לו משקל בעצם עתירת המאשימה לעונש. עם זאת, לאור אסופת התיקים הלא מבוטלת של הנאשם, בשים לב לחומרת העבירות, לפגיעה בשתי נפגעות עבירה שונות, ולעובדה כי במהלך ניהול תיקיו המשיך הנאשם לבצע עבירות ואף ריצה מאסר בפועל - לא מצאתי כי קיימת עילה לחריגה ממתחם העונש ההולם.

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 י"א').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם - מנ/1** ומטיעוני ב"כ הנאשם והנאשם עצמו עולה כי הנאשם משולב בהליך שיקומי, כפי שיפורט בהמשך, משכך, ברי כי שליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג וברח תפגע בהליך זה.

במועד הטיעונים לעונש טען ב"כ הנאשם אף למצב רפואי מורכב של הנאשם אך לא הגיש כל מסמכים המעידים על מורכבות מצבו של הנאשם. יובהר כי בעבר צירף ב"כ הנאשם מסמכים לתמיכה בעתירותיו לדחיית מספר מועדי דיון, כמפורט לעיל, אולם אלה הוגשו בצורה לא קריאה, ועובדה זו הובאה לתשומת לב ב"כ הנאשם פעם אחר פעם. משכך, ובהיעדר כל אינדיקציה למצב רפואי חריג במיוחד, לא מצאתי כי יש ליתן משקל רב לעניין זה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - מהמפורט לעיל עולה כאמור כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות על מעשיו ואף הביע חרטה על מעשיו. כמפורט בהרחבה

לעיל, לנאשם ניתנו הזדמנויות רבות להשתלב בהליך טיפול באופן תקין, אשר הנאשם לא השכיל לנצל, ורק בחודש אוגוסט 2020 השתלב בהליך שיקומי.

מנ1 עולה כי לאחר שהנאשם אותר כשהוא חי ברחוב, בחודש אוגוסט 2020, הוא שולב בטיפול ביחידה לדרי רחוב מטעם המנהל לשירותים חברתיים באשדוד. בתחילה החל הנאשם להתייבץ לפגישות ביחידה, ובהמשך שולב בשלטר של היחידה והתחיל תהליך שיקום אשר כולל מגורים, שיחות פרטניות עם עו"ס ועזרה בהכוונה תעסוקתית. כיום משולב בטיפול כ-5 חודשים.

מהדיווח עולה כי ניכר שהנאשם עושה כל שביכולתו על מנת לחזור למוטב ולנהל אורח חיים נורמטיבי. כמו כן, דווח כי אורח החיים בשלטר דורש השתתפות בתורנויות, ניקיון מסמים ואלכוהול והישמעות לצוות. הנאשם משתף בפתיחות בקשייו וניכר כי נתרם מהטיפול ומעוניין לעבור להתגורר בדירה באופן עצמאי ברגע שמצבו הכלכלי יאפשר זאת. הנאשם רשום בלשכת התעסוקה, וכיום עובד כשומר במשמרת אחת בשבוע וממשיך לחפש עבודה. לסיום דווח כי הקשר עם בנותיו משמעותי עבור הנאשם, והוא מקפיד לראותן מדי יום.

מהעדכון אשר הוגש ביום 04/03/21 עלה כי הנאשם השתלב לפני מספר שבועות בעבודה במשמרות בשדה התעופה. מאז, בראיון התאמה אצל הממונה טען כי עובד באתר בניה.

יוער כי בדיון אשר התקיים ביום 29/12/20 טען ב"כ הנאשם כי הנאשם עבר הליך גמילה במסגרת מאסרו האחרון בגין ביצוע עבירות התעבורה, אולם לא הוגש כל מסמך לתמיכה בטענה זו.

ג. נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה - כמפורט לעיל, כפי שעולה אף מתסקירי שירות המבחן, סיום העסקתו של הנאשם הוא שהוביל להידרדרות מצבו באופן שהוביל לשימוש מופרז באלכוהול ולמצב כלכלי מורכב. לטענת ב"כ הנאשם מצב זה הוא שהוביל לביצוע העבירות כנגד נפגעות העבירה.

ד. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - כפי שפורט לעיל בהרחבה, חלף פרק זמן ניכר מאז ביצוע העבירות. עם זאת, מרבית הדחיות בוצעו בשל בקשות דחיה מטעם ההגנה והיעדר התייצבות מטעם הנאשם באופן שאף הוביל להתליית ההליכים בעניינו בעבר, וכן לאור צירוף תיקיו ומתן הזדמנויות חוזרות ונשנות להשתלבות בהליך טיפולי - שיקומי. זאת ועוד, במהלך תקופת הדחיה, בשנת 2018 הורשע בביצוע עבירת אלימות נוספת בגינה הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל ובשנת 2019 ביצע עבירת תעבורה שאף היא הובילה להטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם.

ה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - מת1, ת2 ות3 עולה כי במסגרת ת"פ **43685-02-16** הורשע הנאשם ביום 06/04/16 בגין ביצוע עבירת איומים כנגד המתלוננת 1 אשר ביצע ביום 17/02/16. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר מאסר בפועל למשך חודשיים, 4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים והתחייבות בסך 1,500 ₪ למשך 3 שנים.

כמו כן, **מת1** עולה כי הנאשם הורשע ביום 04/03/18 בגין ביצוע עבירת תקיפה סתם - בת זוג, אשר ביצע ביום 18/01/18, בשעה שתלויים כנגדו 3 תיקים מבין אלה אשר עליהם נותן את הדין היום, ובית המשפט הטיל עליו, בין

היתר, חודשיים מאסר בפועל.

מת/4 עולה כי לנאשם 13 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות תעבורה, כאשר 2 ההרשעות האחרונות מביניהן הן בגין ביצוע 3 עבירות נהיגה בקלות ראש, נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול, נהיגה רכב בשכרות, 3 עבירות התנהגות הגורמת נזק, ונהיגה בזמן פסילה. חלקן בוצעו בשנת 2017 ובגין הוטלו על הנאשם, בין היתר, מאסר מותנה. וחלקן בוצעו במהלך השנים 2018-2019 ובגין הוטלו על הנאשם, בין היתר, מאסר בפועל למשך 6 חודשים ויום, הפעלת מאסר מותנה, ומאסר מותנה.

23. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב להליך השיקומי בו משולב הנאשם כיום, ובעיקר בשל עתירת המאשימה לעונש מאסר בן 4 חודשים בלבד שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחמים, דהיינו הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד. הטלת מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות יבטא מחד גיסא את שיקולי הגמול ומאידך גיסא לא יפגע בהמשך שילובו של הנאשם בהליך שיקומי.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות .

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 10/6/21 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

עוד הובהר לנאשם כי כתובת להמצאת כתבי בי דין תהווה הכתובת שמסר לממונה.

במידת הצורך, ימסור הנאשם בדיקת שתן לגילוי סמים.

2. הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 43685-02-16 ביום 06/04/16.

המאסר המותנה יופעל בחופף למאסר אשר הוטל על הנאשם כך שהנאשם ירצה סך הכל 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

3. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק ו/ או 287 לחוק.

4. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק.

5. הפעלת ההתחייבות בת 1500 ש"ח עליה חתם הנאשם ביום 06/04/16 במסגרת ת"פ 43685-02-16.

ההתחייבות תשולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 90 יום מהיום.

6. התחייבות כספית על סך 2,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 287, 192 או 382 לחוק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.